

NOUVELLE VAGUE

de Richard Linklater

Títol original: Nouvelle Vague

Direcció: Richard Linklater

Guió: Holly Gent, Laetitia Masson, Vincent Palmo Jr.,
Michèle Pétin

Fotografia: David Chabille

Muntatge: Catherine Schwartz

Repartiment: Guillaume Marbeck, Zoey Deutch,
Aubry Dullin, Adrien Rouyard, Antoine Besson

Any: 2025

Durada: 105 min

Una recreació del rodatge d'*À bout de souffle*, el film de Juan-Luc Godard que simbolitza el naixement de la Nouvelle Vague. A diferència d'un biopic tradicional, Linklater proposa un exercici de cine dintre del cine, un relat que se situa en el París de 1959, en els cafès, els carrers i el set de rodatge on es gestà el clàssic francès.

Joves Programadors Moving Cinema som un grup de vint joves d'entre 17 i 23 anys que ens reunim setmanalment per visionar films i dialogar sobre ells. Venim d'àmbits diversos i compartim la passió pel cinema. A les nostres trobades coneixem cineastes i noves pel·lícules, aprenem sobre el món de la programació i tenim l'oportunitat de conèixer de primera mà els films i els seus processos de creació.

El grup està integrat per Hug Banqué, Helena Catalán, Lúa Minghan, Gina Fontané, Martina Ize, Ashling Ocampo, Armand Perelló, Ginesta Puigarnau, Arnau Rodríguez, Cristian Santos, Martí Salvia, Lea Sanahuja, Martina Tulián, Pau Vega, Adriana Villayandre i Adriana Yter.

La proposta es desenvolupa en el marc del projecte europeu Moving Cinema, liderat per l'Associació A Bao A Qu.

instagram: @joves_programadors @moving_cinema

REFLEXIONS DE RICHARD LINKLATER

M'estava introduïnt al cinema quan vaig arribar a una projecció d'*À bout de souffle*. La primera vegada que vaig veure-la em vaig sentir com quan veus una pintura de Picasso o sents una cosa radical. M'agradava, però no ho entenia del tot. Però uns mesos més tard vaig tornar-la a veure i, llavors, és quan hi vaig connectar.

Ara sé més sobre aquesta pel·lícula que ningú, i estic encara més impressionat. Vam visitar arxius per saber tot allò que s'havia dit sobre ella. Vaig veure els fulls de script, i et puc dir quantes preses van fer, què van rodar cada dia. Va ser fascinant poder dedicar-me de ple a explorar l'arxiu. A *Nouvelle Vague*, des de la càmera fins la pel·lícula amb la que s'ha rodat és la mateixa que va fer servir Godard per filmar *À bout de souffle*. Un arxiu ens la va deixar, encara funciona.

Richard Linklater,
Entrevista per Kinótic durant el SSIFF,
Youtube, gener de 2026

En aquesta pel·lícula he eliminat el llenguatge modern del cinema. Les tècniques havien de ser apropiades al seu temps. Quan vam parar atenció a la forma com filmaven, dèiem "mira, aquí devien posar pals per sostenir el pla... no! Porten la càmera en mà, mira, hi ha una mica de moviment. Raoul Coutard... és un bon càmera!". Però en realitat no intentaven cridar l'atenció sobre la seva càmera. Ja saps, el clixé del salt de muntatge i la càmera en mà que es fa ara: la gent sacseja la càmera. Ells no ho feien així. Volien fer una presa amb dolly el més fluïda possible. No tenien una dolly cara ni una grua, rodaven amb mitjans molt limitats. Filmaven des de balcons, o amb suports senzills per a cotxes, al capó o el maleter. Així que simplement vam seguir les seves tècniques.

Entrevista amb Nick Newman,
"There's Always a Revolution": Rickard Linklater on *Nouvelle Vague*
The Film Stage, novembre de 2025

Vam començar a escriure el guió fa uns tretze anys. Cada actor va proposar idees pel seu personatge. El 1959, simplement arribaven al set i filmaven amb un equip tècnic molt reduït. Volíem que se sentís molt espontani. Godard sempre recorria a l'espontaneïtat. I això és precisament el que se sentia a la nostra pel·lícula.

Entrevista amb Gabriel Lerman
Dirigit per, gener de 2025

SOBRE LA PEL·LÍCULA, S'HA DIT...

Nouvelle Vague hauria de ser d'obligat visionat per a qualsevol jove amant del cinema, així com per a tota jove aspirant a cineasta. En una època en què el valor d'allò cinematogràfic tendeix a mesurar-se en termes de costos, estratègies de producció, premis, rendiment industrial o impacte mediàtic, *Nouvelle Vague* celebra el cinema com una rutilant forma d'expressió personal, un art alhora popular i reflexiu, potencialment transgressor i eminentment joíós.

Manu Yáñez,
Fotogramas, maig de 2025

Nouvelle Vague se sent arriscada i oportuna. No intenta replicar el passat, sinó dialogar-hi. Linklater és conscient que ja no es pot filmar com el 1960, però aposta per actors majoritàriament poc coneguts, per una posada en escena honesta i per un recordatori directe: l'essencial continua sent l'impuls a explicar històries, com es pugui i amb el que es tingui.

Dahiana Acosta,
Cinependiente, desembre de 2025

Crec que el punt més interessant de l'aproximació de Linklater a aquest clàssic és que es deté en allò particular, en els detalls, les idees i les solucions de Godard i el seu equip; en explicar per què va ser un rodatge tan innovador des de la màxima proximitat. Sempre amb humor.

Juan Luis Caviaro,
Espinof, maig de 2025